

бързале да извѣстатъ Хинияла за бѣдствието, което постигнало неговата земя. Това извѣстие така сжщо е било подкрѣпенно съ една не малка сума злато. Тогава кутургурите прибързале да заключатъ миръ съ римляните и безъ никаква плячка отишле да защитатъ своето собствено отечество.

Въ мирниятъ договоръ е помѣстено и такава едно условие: оние кутургури, които не ще могатъ да защитатъ своята родна земя, да са върнатъ въ римската империя, и императорътъ ще да имъ даде земя въ Тракия съ обвѣзателство да я защищаватъ отъ нашествията на варварете. И наистина, чрезъ силата на това условие една частъ отъ кутургурите, която била побѣдена отъ утургурите, отишла съ своите жени и дѣца при римляните и добила земя въ Тракия. Въ числото на нейните предводители е билъ и нѣкой си Синнио, тоя сжщи, който са е билъ подъ знамената на Велизирия противъ вандалите, като единъ отъ началниците на наемните хунно-славянски дружини. Слухътъ за такава обжрщание на работите довѣлъ Сандила до голѣмо негодование. За да си отмъсти на римляните за обидата, той изгонилъ своите едноплеменници изъ земята имъ; а тие послѣ това намѣриле прибѣжище въ римската земя, въ която са и ползуватъ съ много по-голѣми удобства, нежели въ своите по-напрежни жилища, — защото тая земя е изобилна съ вина, са драгоцѣнни ткани и съ злато и защото, освѣнъ това, тие иматъ тамъ възможность да са наслаждаватъ съ римските бани; а въ това сжщо време утургурите,